

pobožnega, in iskreno opominjal mladino, naj vodijo tudi njo, kakor slavljenca, one kri-late besede: vse za vero, dom, cesarja. Po službi božji so šli gostje in domačini, med njimi lep venec deklet v pristnih narod-nih nošah, k rojstvenemu domu Koseskega. Slavnostni govor je ondi govoril moravški rojak, priznani naš pripovedovalec dr. Fran-čišek Detela. Omenjajoč drugih tukajšnjih slavnih rojakov: dr. Jakopa Župana, Janka Krsnika, Jurija barona Vege, škofa Mateja Ravnikarja, prešel je na Koseskega in risal njegovo mladost, šolanje in službe. Jasno je predočil čase, v katerih je živel in pel naš Koseski. Podal je pregled njegovih najlepših pesmij in primerno poudarjal, kako velikega pomena so bili ob svojem času ti rodoljubni spevi in kako mogočno so dramili zaspene naše rojake in budili med njimi slovensko zavest. Pravil je tudi, da je bil Koseski leta 1848. v Trstu v vrsti najbolj gorečih in zve-stih državljanov, ki so ohranili Trst v onih razburkanih časih avstrijskemu orlu. Ko je končal govornik, pala je zavesa in zalesketal

se je v solncu zlati napis na spominski plošči. Napis se glasi:

*V tej hiši se je rodil
12. kimovca l. 1798.
slovenski pesnik*

*Ivan Vesel Koseski,
umrl v Trstu 26. sušca l. 1884.*

Biti slovenske krvi, bodi Slovencu ponos!

Ob stoletnici rojstva postavili rojaki.

Tako se je prelepo zvršila Koseskega slavnost, katere se je udeležilo več naših odličnjakov, mnogo narodnih društev ter neštete množice preprostega naroda, ki je pri-spel, da zahvali Koseskega za visoko pesem slovenskega oratarja, za prekrasni spev „Kdo je mar?“ S to slavnostjo pa so Slovenci primerno pokazali hvaležnost pevcu budi-telju za nevenljive zasluge, katerih si je zanje pridobil v družbi z dr. Jan. Bleiweisom v burnih časih našega narodnega pokreta in preporoda.

Podkrajec.

Narodna pesem.

Napitnica.

To leto je dobro,
To vince sladko,
Le daj nam ga Bohnja
Še letos tako.

Naj pije dušica
Vse dni in noči,
Al' bolj ko ga pije,
Še več ga želi.

Pa hlapčon koj rata
Pri mizi gospod,
Visoko obrajta
Svoj kmetiški rod.

Da, to stori vince:
Sem tud' jaz škof bil,
Sem se ga bil s'noči
Prav fletno napil.

Pri prvem poliču
Mu jezik ne grè,
Pri drugem že ktero
Po nemško pové.

Pri tretjem zna laško,
Francosko tud' vmes,
Modruje globoko,
Da nima ga čez.

Da tudi ta rajnki
Je vince rad pil,
Al' vender poštenja
Ni zraven zapil.

Ta šmentana pijača
'Ma tako lastnost,
Da kmeta, beráča
Pripravi v norost.

C'lo žlahtnim gospodom
Dá rada po glav',
Da z nizkim narodom
Se valja po trav'.

Na grob mi denite
Za znamnje štrtin,
Da bode vsem p'jancem
Za veden spomin: